

Mesaj de la Irina Gerö din 31 martie, dupa intoarcerea nepotului Alon dintr-o vizita la Auschwitz

... úgy érzem szükséges megosztanom felkavart érzéseimet. Legkisebb unokám- 17 éves- 2 napja jött haza az iskola szervezésében való Lengyelországi /gettok _lágerek/kirándulásából. Voltak Ahschwitzban is ahol a gyerek, csoporttal meglátogatták azt a lágert. blokkot /barakot/ ahol én voltam Édesanyámmal Azon a helyen ahol én 14 évesen betegen /kiütéses tifusz/soványan, lekopaszitva,

kiéhezve, megkinozva voltam most ott álltak az Izráeli gyerekek, kitűzték az IZRAELI zászlót elmondtak egy kádist a csládomért /Apám Nagyszüleim Nagynéném unokatestvéreim/ emlékére és ujjaikkal V betűt formálva lefényképezték magukat. Azt mondta az unokám sok gyerek sirt. Ő nem, csak a torka szorult össze és a könnyei folytak.

Majd minden gyerek felolvasott egy-egy meghalt áldozat nevét, a "Mindenkinek van egy neve" mozgalom" keretében. Mivel az afrikai származású gyerekeknek nem voltak deportált rokonaik én "kölsönöztem" elutazásuk előtt egy listát mert sajnos nagyon hosszú névsorom van./"Csak" kb 40 osztálytárs

Lehet ennél nagyobb "picuimot"kapni? Gerö Irina A 13256 -os tetovált

.....

... simt ca trebuie sa impartasesc sentimentele care m-au rascolit. Nepotul meu cel mai mic, 17 ani, s-a intors inainte cu doua zile dintr-o excursie organizata de scoala lui in Polonia unde au vizitat ghettouri si lagare de concentrare. Au fost la Auschwitz unde au vizitat si blocul/baraca unde am locuit eu cu Mama mea. In acel loc unde eu, la varsta de 14 ani, am fost bolnava de tifus, slaba, rasa pe cap, infometata, chinuita, au stat acum copii din Israel in mina cu steagul nostru - al statului Israel - si au spus "Kadish" in amintirea familiei mele, Tatal meu, Bunicii mei, Matusile mele, Verii mei . S-au fotografiat ridicand degetele in semnul V-VICTORY . Nepotul mi-a povestit ca multi copii au plans. El nu a plins, numai a avut un "nod" in git si ii curgeau lacrimile. Apoi fiecare copil a citit numele numele unei persoane ucise in lagare in cadrul eforturilor miscarii israeliene "toti au un nume".

Copiii provenind din tarile de unde nu s-au deportat evrei, au primit "in imprumut" inainte de plecare o lista de la mine cu numele victimelor, pentru ca lista mea este din pacate foarte lunga - "numai" 40 de fetite din clasa mea.

Puteam sa primesc de la soarta un "pitzuim" (despagubire) mai mare decit aceasta?

Irina Gerö. Cu tatuajul A 13256

